

[Undervisningsministeren]

Den eneste kritiske bemærkning, fru Dorte Bennedsen havde, var vedrørende de to spor, som hun gentog hun ikke rigtig troede på. Hun stillede sig altså tvivlende over for, om vi på længere sigt bør køre med tosporede seminarier. Det har fru Dorte Bennedsen hele tiden sagt, og jeg respekterer synspunktet, men jeg vil også understrege, at jeg og regeringen mener, vi bør tage denne udfordring op og om nødvendigt ændre læreruddannelsesloven, således at vi kan køre med tosporede seminarier i 10-15, måske 20 år, indtil vi har brug for en større læreruddannelseskapacitet. Jeg mener, at den udfordring tilmed kan føre til noget godt, for jeg tror ikke på, vi har fundet de vises sten med den gældende læreruddannelseslov.

Netop fordi fru Dorte Bennedsen taler så varmt imod to spor, kan det synes inkonsekvent, at hun taler så varmt for Tvind, som er det eneste permanent tosporede seminarium, vi har, og hvor jeg forstår, at der oven i købet er tale om, at det nu skal gøres til et ensporet seminarium. Jeg ville godt spørge, som fru Dorte Bennedsen gjorde forleden i radioen: hvor er linjen i dette? Jeg vil gøre opmærksom på, at Tvind ikke blot er et . . .

Formanden:

Der er stadig væk møde i salen. Undervisningsministeren har ordet.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gøre opmærksom på, at Tvind ikke blot er et tosporet seminarium. Det er et seminarium, som i sommer, da ansøgningsfristen udløb, havde 13 primære ansøgere, og dette står fast. Uanset hvad så Poul Jørgensen, forstanderen, og alle eleverne skriver i aviserne, så var der 13. Reglerne var de samme for Tvind som for alle andre. Der var ingen dispensation. Der var ikke tale om, at man ved telefonsamtaler havde fået løfter. Det var 13, og det var halvdelen af, hvad det næstdårligst søgte seminarium, nemlig Rantum, havde. Derfor forekommer det lidt inkonsekvent, at specielt Tvind skulle være så vældig vigtig at bevare i denne sammenhæng - også når man tænker på, at lærerne på Tvind ingen problemer har i forbindelse med nedlæggelsen, fordi Tvind har nok af andre skoler, hvor de kan finde beskæftigelse. I øvrigt er det de færreste lærere på Tvind, der

overhovedet er uddannede til at være seminarielærere, hvilket gør det endnu lettere at beskæftige dem andre steder.

Men lad nu dette være et hængeparti. Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vig Jensen, at jeg absolut vil optage forhandling med Tvind, sådan som han sagde. Jeg mener, det er nyttigt, at vi nu lader et lille år gå. Så ser vi også på søgningen igen, og så tager jeg en forhandling. Så vil vi sørge for, at vi i god tid får skabt klarhed omkring, hvornår der igen kan optages elever på Tvindseminariet.

Jeg tror ikke, jeg behøver at sige mere til hr. Tinning om, hvad en fusion er, for jeg synes, det står ret klart. Når det gælder Hellerup og Frederiksberg, skyldes uklarheden alene, at jeg af hensyn til de to seminarier og af hensyn til, hvad KFUM, som står for de to seminarier, har af alternative planer for det seminarium, som bliver nedlagt, har udskudt den videre afgørelse, fordi den behøver lidt bedre tid. Jeg vil gerne tilsige de to seminarier al mulig hjælp, og jeg har også fået støtte i udvalget, sådan at hvis seminarierne ikke selv kan finde ud af det, skal jeg prøve at finde en rimelig løsning, som tager hensyn til erstatningsmuligheder på det sted, hvor seminariet ikke kommer til at ligge.

Til slut vil jeg sige, at denne debat og denne afgørelse nok kun er begyndelsen. Jeg tænker her på, at vi risikerer meget svag søgning, og jeg tænker på, at vi må tage læreruddannelsesloven op.

Hvad angår den svage søgning, vil jeg gerne sige til fru Eva Møller, at hun har ret i, at der til sommer bliver 1.776 pladser, hvis man kører med uændret holdstørrelse. Men hvis man giver mulighed for, at man kan gå op til 28 på holdene, så bliver der 2.072 pladser. Dette år var der kun 2.064 pladser, hvoraf kun de 1.983 blev besat. Dette siger noget om, at enhver tale om, at nu bliver det næsten umuligt at blive lærer i Danmark, absolut bør forstumme. Jeg tror, vi får det modsatte problem, at der melder sig for få, og i det tilfælde er jeg meget glad for, at vi også i udvalgsbetænkningen har lagt så klare retningslinjer for, hvilken procedure der skal følges, hvis vi får problemer med seminarier med alt for ringe søgning.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):